

Més de 5.000 persones visiten la Mare de Déu de Montserrat

Tot i la pluja del matí, més de 5.000 persones van visitar la Mare de Déu de Montserrat en el seu cambril de la Catedral Nova de Lleida, el dissabte 27 d'abril, festa de la patrona de Catalunya.

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat fou, un cop més, la que vetllà per la celebració solemne de la festa. Així, a les 9 del matí s'oficià, com és tradició, la primera Missa a la capella de la patrona, celebrada pel consiliari Mn. Xavier Batiste. Tot seguit s'inicià l'ofrena, protagonitzada per centenars de lleidatans. A les 12 del migdia, i per iniciativa de la Confraria de Campa-

ners de Catalunya, es féu un repic de campanes a la Seu Vella de Lleida en honor a la patrona. Per la tarda tingué lloc la solemne concelebració eucarística, presidida pel nostre bisbe Joan Piris i solemnitzada, enguany, no solament pel Petit Cor de la Catedral de Lleida sinó per un bon grapat de cantaires, en representació de les diverses corals de la ciutat. A la celebració assistiren, també, diversos regidors de la Paeria i representació de la Generalitat.

El Sr. Bisbe en la seva homilia es referí a la singularitat de la Festa de la Mare de Déu de Montserrat i, tot fent esment del Virolai on es canta: «guieu-nos cap al Cel», convidà els fidels a ser coherents amb la fe, seguint l'exemple de la Mare de Jesús, la que ens guia a Crist.

Finalitzada l'Eucaristia, el Sr. Bisbe, acompanyat pels concelebrants i per les autoritats presents, es dirigí fins a la capella de la patrona, per tot seguit pujar al seu cambril i venerar-la.

Jordi Curcó

Pregària vocacional i sagraments de la iniciació cristiana

El diumenge 21 d'abril, Diumenge del Bon Pastor, ha tingut lloc a la Catedral de Lleida la celebració de la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions.

El primer acte ha consistit en una Pregària vocacional, a la Capella del Santíssim, dirigida per Mn. Joaquín Lax. Després, a dos quarts de vuit, s'ha celebrat una Eucaristia, en la qual nou catecúmens de la nostra diòcesi, acompanyats dels seus respectius padrins, han rebut

els sagraments de la iniciació cristiana de mans del nostre bisbe.

AJUDANT A VIURE

L'apostolat dels laics

La Pentecosta és bona ocasió per agrair la presència i participació del laicatat en la vida de l'Església, malgrat la insatisfacció que tants i tantes manifesten. Seríem cecs si neguéssim que queda encara molt camí per veure ateses les adquisicions conciliars sobre el deure i el dret dels laics, derivats de la seva unió sacramental amb Crist Cap (pel Baptisme i la Confirmació). Ja us he dit alguna vegada que coneixem la lletra però ens falta «la música»... No acabem de saber com fer-ho, però gràcies a Déu anem fent passes.

Hi ha abundants testimonis aïllats, però cal seguir promovent experiències de complementaritat eclesial entre grups i sectors. A això ens estan ajudant les trobades de les àrees de pastoral i també les experiències de interparroquialitat, que caldria multiplicar. També hem d'endevenir la millor manera de fer el pont entre la pastoral territorial (en parròquies i arxiprestats) i el servei de les Delegacions, com anem procurant discernir en l'Assemblea Diocesana.

D'altra banda, a tots ens agradaria sentir més veus i llegir més opinions de persones i grups de laics a l'hora de tractar problemes socials i culturals, il·luminant-los des de l'Evangelí. Això no vol dir que els Pastors callin, però crec que els seglars catòlics han de tenir més presència pública. Una presència que avui ha de ser clarament confessional i sense ambigüitats (preferentment «eclesial», comunitària...), encarnant-se en algun tipus de mediacions, sempre com a llevat en la pasta i sense fonamentalismes ni imposicions, creant espais en què sigui possible intervenir com a ciutadans i creients, opinant i actuant des de la fe en «tots» els àmbits de la vida. La vocació cristiana és essencial i radicalment «missionera» i cada batejat, membre de ple dret del Poble de Déu, és «enviat» al món a anunciar de paraula i d'obra l'evangelí de Jesús.

Potser hi hagi moltes explicacions per al cansament d'alguns fidels cristians laics que han decidit mirar cap a un altre costat, desistint d'esperar una renovació de l'Església que no acaba d'arribar. A tots ens dol, però el Papa Francesc ens recordava el passat Diumenge de Rams: «No sigueu mai homes i dones tristes... Mai no us deixeu vèncer pel desànim... Mai estem sols, tampoc en els moments difícils quan el camí de la vida ensopega amb problemes i obstacles que semblen insuperables... Seguim Jesús, però sobretot sabem que ell ens acompanya i ens carrega sobre les seves espatlles: en això resideix la nostra alegria i l'esperança que hem de dur a aquest món nostre. Portem a tothom l'alegria de la fe.»

Entre tots, i fent costat als que ho intentem —des de dins i amb infidelitats— us animo a ser «presència d'Església en el món», amb humilitat però també amb determinació ferma i compromesa.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **NÚRIA NADAL**

Pas a la felicitat

La Núria Nadal i el seu marit han volgut que els seus fills coneguessin i visquessin l'amor a Crist amb la major naturalitat possible i sense imposicions. Fa dos anys, la seva filla Cristina, de 20 anys, va entrar al noviciat de les Filles de Santa Maria del Cor de Jesús, a Madrid. A partir d'aquell moment, la seva vida i la relació amb la Cristina han canviat: són molt més felices.

Com va reaccionar el vostre entorn?

En general, la gent és respectuosa, però no ho entén. Ho veu com un tancar-se en vida, com una cosa trista, quan en realitat és tot al contrari, ningú no ho deixa tot per tancar-se en la tristor. Vaig sentir una alegria immensa quan una persona em va donar l'enhorabona; em va sorprendre.

Com ha evolucionat la relació amb la Cristina?

La separació per a mi va ser dura. El dia que la vam deixar a Madrid vaig sentir que ja no la tornaria a tenir com fins llavors. Però amb el temps he de dir que em sento molt unida a ella i molt unida en Crist: veig que ella té una vida plena; ho ha deixat tot per Crist i, el més important, és feliç! Quan parlem m'adono que vivim i sentim el mateix, que ens entenem, encara que ella em porta molt avantatge i em dóna exemple en moltes coses.

La seva vivència de la fe ha canviat?

Sempre he estat una persona amb fe; era l'única cosa que m'omplia i em feia feliç. He intentat portar una vida d'oració i de reflexió, amb els meus alts i baixos. Estava una mica estancada, però l'entrada de la Cristina en el noviciat ha estat per a mi com un revulsiu, he sentit amb força la necessitat de tornar a mirar Déu com a Pare que m'estima. He reprès amb força la vida d'oració i l'acostament a l'Eucaristia.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Crist lliurat al Pare i a nosaltres

Així trobem Jesús en l'Eucaristia: tal com el trobem en la Creu i en la Resurrecció: lliurat plenament al Pare i a nosaltres. En l'Eucaristia tot tendeix a que Crist es faci present per lliurar-se als participants.

En la pregària, tal com ha restat estructurada després del Concili Vaticà II, s'invoca també l'Esperit Sant en l'anomenada *epiclesi de consagració*. Recordem que, en l'*epiclesi*, la força divina de l'Esperit, sempre unit a la Paraula, fa que la *memòria* sigui realment *misteri de fe*: que sigui memorial de la presència de Jesucrist, viu i gloriós, que es pot fer present arreu. Ell pot inclinar-se amb amor sobre cada un de nosaltres; pot acomplir la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món.»

Jesús ofert al Pare vol dir que l'Eucaristia és també el sacrifici en el qual Crist fa ofrena de si mateix al Pare, en la comunitat de l'Església i amb tota ella.

Jesús ofert a nosaltres ens fa viure en plena comunió amb el Pare en un sol Esperit. Per això hi ha una segona invocació, en la celebració de l'Eucaristia, que és l'*epiclesi de comunió*, perquè en ella supliquem que l'Esperit uneixi en un sol cos els qui participem del Cos i la Sang de Crist.

Dr. Josep M. Rovira Beloso
(*Déu fa créixer les persones.*
Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

La alegría según Francisco de Asís

—«Sin un corazón contento y alegre... no hay bien en el mundo que valga, ni mal que nos pueda abatir y dañar... si estamos contentos y alegres.

—»La tristeza no puede herir a un siervo de Cristo... si rebosa alegría.

—»Intenten mostrarse siempre alegres... en el Señor.

—»Debemos encontrar la alegría y la santa complacencia en las palabras y en las obras de Jesús (Evangélicos) y así conducir con gozo y alegría a los hombres... al amor de Dios.

—»La alegría es el resultado necesario de las virtudes fundamentales. La fe, la esperanza y la caridad no tendrían todo su poder si... no llevasen consigo la alegría.

—»La alegría es la flor y el fruto de la vida cristiana.
—»La alegría es el estado definitivo de la personas... que Dios ama.»

Francisco entendiò y enseñó que:

- sin alegría todo se borra,
- sin alegría todo se apaga,
- sin alegría todo cansa,
- sin alegría todo muere.

Los terciarios franciscanos tienen una regla que les pide:

- «Han de ser mensajeros de la perfecta alegría.
- »Han de esforzarse para llevar a todos gozo y esperanza.»

LA FAMÍLIA, AVUI

Estimar pare i mare

Estimar pare i mare és el quart manament. Hem nascut com a fruit de l'amor, i l'amor amb amor es paga.

L'amor conjugal engendra família. Els pares acompanyen els fills al llarg de la vida. No són possessió seva. Han de tenir clar que serveixen a la vida, a unes vides que s'orienten a crear el seu propi futur. Per això, la tasca fonamental dels pares és educar en la llibertat. En dependran totes les opcions de futur. Com diu Jaques Leclerg: «Que no succeeixi que, per por que els fills utilitzin malament la llibertat, de joves no els ajudin a exercir-la, per poder concloure, quan són grans, que no la saben exercir.»

La família és un bé. Les seves tasques: acollir la vida i educar persones, són valors i tasques insubstituïbles. La família és el lloc de la persona, on troba el bé i la felicitat. Valors que els han de fer possibles tots els membres: pares i fills. La llar familiar no és una pensió barata o un hotel amb entrada i sortida gratuïtes. Tots els membres són responsables de la felicitat i del bé familiar: pares i fills. Del comportament, de la resposta, de l'amor dels fills envers els pares, en depèn també la felicitat i el bé dels pares, perquè, com diu el Vaticà II, els fills col·laboren en el bé dels pares. El matrimoni és un amor en reciprocitat, també els fills han d'estimar els pares en reciprocitat. Pius XII deia que els dolors de part de la mare duren tota la vida, perquè una mare i un pare sempre pateixen pels seus fills. De la mateixa manera, pel do que han rebut de la vida, per agraïment, els fills han d'estimar els pares, sempre, en tota situació.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

Es reprèn el temps de durant l'any.

- 20. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / SI 92 / Mc 9,14-29]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters.
- 21. ■ Dimarts** [Sir 2,1-13 / SI 36 / Mc 9,30-37]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.
- 22. ■ Dimecres** (□ Barcelona) [Sir 4,12-22 / SI 118 / Mc 9,38-40]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826).
- 23. □ Dijous** [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.
- 24. ■ Divendres** [Sir 6,5-17 / SI 118 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe.
- 25. ■ Dissabte** [Sir 17,1-13 / SI 102 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand.
- 26. □ ✚ Diumenge vinent**, la Santíssima Trinitat (litúrgia hores: 4a setm.) [Pr 8,21-31 / SI 8 / Rm 5,1-5 / Jn 16,12-15]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.*

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

La vinguda de l'Esperit Sant. Pintura de Henao

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-17)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals, sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tinguéssiu l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que som frim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre.

Qui m'estima, farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell. Els qui no m'estimen, no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban.

Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfília, en Egipto o en la zona de Líbia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,8-17)

Hermanos: Los que viven sujetos a la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pues bien, si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justificación obtenida. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

Así pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Habéis recibido, no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros.

El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.»

COMENTARI

Un Esperit d'enteniment

Som al final del camí pasqual. El Ressuscitat ens fa el do del que ell ha rebut del Pare: l'Esperit Sant. L'evangeli d'avui posa en relació directa el resultat del manament nou que Jesús ens dóna, l'estimació, amb el do de l'Esperit Sant. Jesús ens ha estimat fins a l'extrem, com a expressió de l'amor amb què el Pare l'estima a ell i a nosaltres. La missió que ens encomana és la de fer nostra aquesta mateixa estimació: estimar-lo a ell, i en ell al Pare, d'una banda; i estimar-nos entre nosaltres, com a senyal de la seva presència entre nosaltres. D'aquesta manera, l'estimació esdevé un senyal sacramental de la presència de Déu en la co-

munitat de deixebles, que és l'Església. I l'estimació, recordem-ho, no és un sentiment, sinó un compromís que es fa realitat en la vida de cada dia: en l'acompliment dels seus manaments.

D'aquesta manera, Jesús pregarà perquè el Pare ens doni un altre Defensor. Com ens diu l'evangelista, el do de l'Esperit és fruit de la pregària d'intercessió del Ressuscitat envers nosaltres davant del Pare. Jesús prega per nosaltres, cada dia, fins a la fi del món.

L'Esperit és qualificat de *Defensor*, un mot que tradueix el grec *Paráctetos* i que també podríem traduir per *consolador*. El qui defensa en el perill, el qui consola en la persecució, en definitiva, *el qui fa costat*. L'Esperit és el qui fa costat al creient i a la comunitat de deixebles

enmig de les proves de la vida, tot al llarg de la història. Durant la seva estada al món, Jesús mateix ha defensat els seus. Basta pensar en l'escena de l'arrest de Jesús a Getsemaní.

La tasca principal de l'Esperit, segons aquest relat evangèlic, és la d'excitar el record i fer entendre. En la tradició bíblica el record no és només una operació mental, és sobretot una implicació personal. Recordar les paraules de Jesús i entendre-les és fer-les pròpies, assimilar-les i pair-les, per fer-les vida de la pròpia vida.

Que l'Esperit del Pare i del Ressuscitat ens mogui a recordar les paraules i les obres de Jesús per tal de fer-les vida ara i sempre.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Confirmacions a la parròquia del Carme

El passat dijous 25 d'abril un grup de setze joves i nou adults han rebut el sagrament de la Confirmació a la parròquia del Carme. Mons. Joan Piris ha presidit l'Eucaristia concelebrant amb Mn. Joan i Mn. Adrià, amb la participació de Fra Genís i Mn. Juan Ignacio, diques. Els cors africà i llatinoamericà han solemnitzat la celebració.

El grup de joves ha rebut la formació cristiana, complementada amb altres activitats formatives i lúdiques que han contribuït a intensificar els lligams personals.

En el moment de presentar el pa i el vi de l'Eucaristia, han volgut unir a aquesta ofrena les seves vides i allò que implica el seu viure: el treball dels seus estudis; els seus projectes, simbolitzats amb les flors; el compromís de mantenir encesa la flama de la seva fe, i el pa i el vi que els uneix a Jesús i a tots en la caritat. El Sr. Bisbe els ha animat a viure la seva fe com a cristians enmig del món i a transmetre-la amb el seu testimoni. Ha estat un dia de goig compartit i d'esperança. Un dia per donar gràcies a Déu.

Acabada la celebració religiosa, hem compartit un pica-pica.

Anna Maria Gaya

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

La fe en Déu, per a mi, és tenir-lo com a amic. Explico el terme amic. L'amic és algú que, quan tens uns moments de dificultat, hi és. És aquella persona que has de cuidar perquè hi sigui. No hi serà sempre si tu l'abandones i no el cuides. La fe l'has de cuidar. Si tu cuides la fe i en un moment determinat

de necessitat t'aconseilles i t'ajudes a través d'ella, et donarà una resposta. Aleshores, la fe en Déu és similar a tenir un amic: el tens al costat sempre. Si tu el cuides, sempre t'acompanyarà.

María José Rosell

«Enseñar a los hijos a convivir. Guía práctica para dinamizar escuelas de padres y abuelos», de Manuel Segura i Juani Mesa

Ha estat un plaer escoltar i participar de la presentació d'aquest llibre, realitzat per Juani Mesa, doctora en Psicologia i sexòloga, al Col·legi Episcopal!

Molts han estat els temes que s'han anat desgranant en la sessió: les pautes de la relació social tan diversa que vivim, distingir entre allò que està bé del que està malament, posar-se en el lloc dels altres...

Tothom ha estat convidat a compartir alguns dels missatges que hem rebut dels pares i padrins. Així mateix, hem reflexionat sobre quins donem nosaltres, com a família, als nostres fills.

Les expectatives s'han acomplert. Ens havien dit que val la pena participar de les sessions d'aquesta excel·lent comunicadora i és ben cert!

Anna M. Jové

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 19 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

• Diumenge, 19 de maig. Pentecosta:

—11 h, Eucaristia a la parròquia Verge dels Pobres (Secà de Sant Pere).

• Divendres, 24 de maig:

—20 h, apadrinament i entrega d'orles als alumnes del Col·legi Episcopal, a l'Auditori.
—21 h, Diàlegs prematrimonials.

• Dissabte, 25 de maig:

—Diàlegs prematrimonials (25 i 26).
—11 h, Trobada de Catequistes de Confirmació, Animadors/res i Acompanyants de joves, a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
—19 h, Vetlla d'Oració Vocacional al Monestir de les Carmelites (Caparrella).

• Diumenge, 26 de maig. Dia de la Vida Contemporània:

—11 h, Eucaristia amb la comunitat romanesa a la parròquia de Sant Joan.

28è Pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu Lourdes ens comunica que **ja està oberta la inscripció** per a participar en el seu pelegrinatge,

que es farà del **dijous 27 al diumenge 30 de juny**. Lloc: Casa de l'Església (Acadèmia Mariana). Tel. 973 282 548.

Dimecres i dijous, de 17.30 h a 20 h, des del 15 de maig al 13 de juny.

AYUDANDO A VIVIR

El apostolado de los laicos

Pentecostés es una buena ocasión para agradecer la presencia y participación del laicado en la vida de la Iglesia, a pesar de la insatisfacción que tantos y tantas manifiestan. Seríamos ciegos si negáramos que queda todavía mucho camino para ver atendidas las intuiciones conciliares sobre el deber y el derecho de los laicos, derivados de su unión sacramental con Cristo Cabeza (por el Bautismo y la Confirmación). Ya os he dicho alguna vez que conocemos la letra pero nos falta «la música»... No acabamos de saber cómo hacerlo, pero gracias a Dios vamos avanzando.

Hay abundantes testimonios aislados, pero hay que seguir promoviendo experiencias de complementariedad eclesial entre grupos y sectores. A esto nos están ayudando los encuentros de las áreas de pastoral y también las experiencias interparroquiales, que habría que multiplicar. También debemos encontrar la mejor manera de hacer el puente entre la pastoral territorial (en parroquias y arciprestazgos) y el servicio de las Delegaciones, como intentamos discernir en la

Asamblea Diocesana. Por otro lado, a todos nos gustaría oír más voces y leer más opiniones de personas y grupos de laicos a la hora de tratar problemas sociales y culturales, iluminando los mismos desde el Evangelio. Esto no quiere decir que los Pastores callen, pero creo que los seglares católicos deben tener más presencia pública. Una presencia que hoy debe ser claramente confesional y sin ambigüedades (preferentemente «eclesial», comunitaria...), encarnándose en algún tipo de mediaciones, siempre como levadura en la masa y sin fundamentalismos ni imposiciones, creando espacios en los que sea posible intervenir como ciudadanos y creyentes, opinando y actuando, desde la fe, en «todos» los ámbitos de la vida.

La vocación cristiana es esencial y radicalmente «misionera» y cada bautizado, miembro de pleno derecho del Pueblo de Dios, es «enviado» al mundo a anunciar de palabra y de obra el evangelio de Jesús.

Quizás haya muchas explicaciones para el cansancio de algunos fieles cristianos laicos que han decidi-

do mirar hacia otro lado, desistiendo de esperar una renovación de la Iglesia que no acaba de llegar. A todos nos duele, pero el Papa Francisco nos recordaba el pasado Domingo de Ramos: «No seáis nunca hombres y mujeres tristes. Nunca os dejéis vencer por el desánimo. Nunca estamos solos, tampoco en los momentos difíciles cuando el camino de la vida tropieza con problemas y obstáculos que parecen insuperables. Seguimos a Jesús, pero sobre todo sabemos que él nos acompaña y nos carga sobre sus hombros: ahí reside nuestra alegría y la esperanza que debemos llevar a este mundo nuestro. Llevemos a todos la alegría de la fe.»

Entre todos, y apoyando a los que lo intentamos —desde dentro y con infidelidades— os animo a ser «presencia de Iglesia en el mundo», con humildad pero también con determinación firme y comprometida.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737